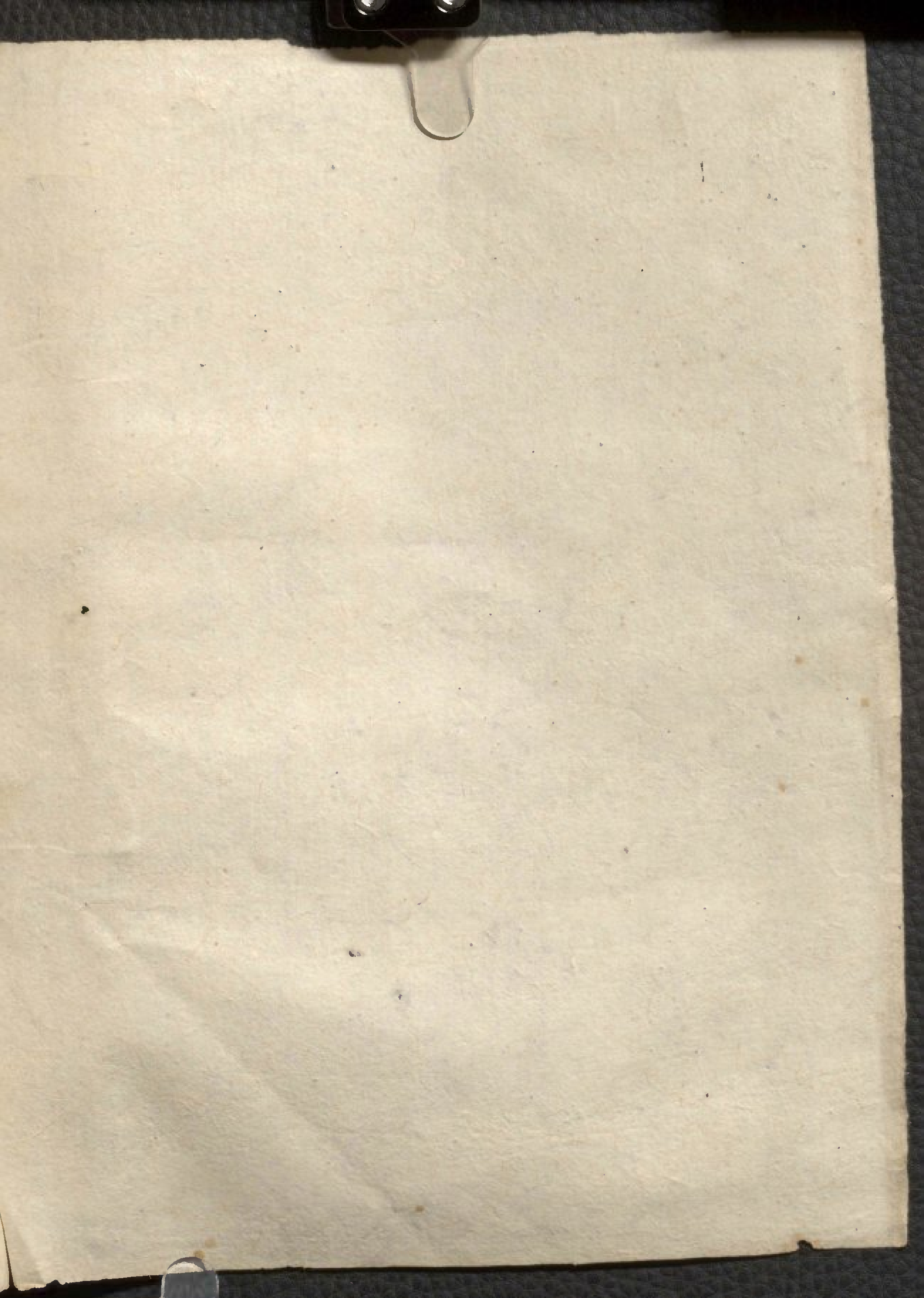
الجزء الخامس

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ

و حرام کرده شدند [illegible] از

النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ

زنان مگر آنك مالك شود آن

أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ

دستهاء شما یعنی کتاب

مگر آنك بسی غنیمت کنید

[illegible]

الله عليكم وأحل
خدايي نگاه داريد وبري كار كنيد وحلال كرده شد
لكم ما وراء ذلكم
مر شما را بجز از اين محرمات كه ياد كرده
أن تبتغوا بأموالكم
كه بجوييد بمالهاي خويش نكاح بكابين معلومي

مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ

خواهندگان بکابین وخرندگان نه زنا کنندگان

گیرد

فَمَا اسْتَمْتَعْتُم بِهِ مِنْهُنَّ

بس آنچ برخورداری گرفتید از [illegible] نکاح صحیح ایشان

فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً

بس بدهید ایشانرا کابینهای ایشان ار رایکرده باشید

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُم

و نیست بزه بر شما در آنچ راضی ازیکدیگر و یاد کرده

بِهِ مِن بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ

مهر بخشیدن از پس آنچ بر بیک باشد و بیدا کرد درستی که

اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

خدای تعالی هست دانا بمصالح بندگان استوار کار است

وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا

وهر که نتواند از شما بتوانائی توانگری

أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

كه بزني خواهد زنان ازاد كرويده

فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

پس بزني خواهيد ازانچ مالك شده است دستهاء شما

مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ط وَاللَّهُ

از كنيزكان شما كه كرويدكان اند خداي تعالي

أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ ط بَعْضُكُمْ

داناترست بكرويدن شما فضيلت شما بكرويدن است

ولكن همه از يك آدم زايند در نسب

مِنْ بَعْضٍ ج فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ

ازاد بنده برابرست پس بزني خواهيد ايشانرا بدستوري

أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

وليان ومالكان ايشان وبدهيد ايشانرا كابينها ايشان

بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ

بشناخته محمود شرع بنكاح خواهندكان نه زنا

مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ

کنندگان · ونه گیرندگان · دوستان

فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ

پس چون کنیزکان باشوی شدند · پس اگر · بیارند · بزنای زشت

فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى

پس برایشانست · نیمهٔ · آنچ · بر

الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ

زنان آزادست · از · عذاب وحد

ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ

از نکاح کنیزکان مران کسی راست · که بترسد · از دشواری و سختی و زنا و عذاب · از شما

مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ

مرشما را از محنت اتخاذ زناست · واگر صبر کنید از نکاح کنیزکان · بهتر باشد

زیراکه هرکه در زنا افتاد در عذاب دنیا و آخرت افتاد · تا فرزند شما بنده نشود

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يُرِيدُ

وخدای تعالی · آمرزگارست · بخشنده است · میخواهد

الله

الله ليبين لكم ويهديكم

وخداي تعالي تا بيان كند براي شما وراه نمايد شمارا

سنن الذين من قبلكم

راه كسانيك از پيغامبران اند پيش از شما

ويتوب عليكم والله

وتوبه دهد شمارا وخداي

عليم حكيم والله يريد

داناست استواركارست وخداي تعالي ميخواهد

ان يتوب عليكم ويريد

كه توبه بخشد شمارا وميخواهند

الذين يتبعون الشهوات

كسانيك پس روي ميكنند آرزوهاء دنيارا از زنان

ان تميلوا ميلا عظيما

كه بگرديد از حق برگشتني بزرگ

يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ

ميخواهد خداي تعالى كه سبك كرداند از شما

وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۝

وآفريده شده است آدمي سست كه صبر نكند از زنان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا

اي كسانيكه بكرويده ايد مخوريد

أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

مالهاي شمارا ميان خود بنا چيز

إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ

مكر كه باشد بازركاني خريد وفروخت از

تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

خشنودي يكديكر از شما ومكشيد تنهاي خودرا

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

كه خداي تعالى هست بشما بخشاينده

ومن

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَانًا

وهر که بکند آن کارها بستم

وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا

وبي رضايي بس زود باشد که دراتيم اورا در آتش دوزخ

وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ

وهست آن در آوردن بر خداي

يَسِيرًا ۝ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ

آسان اگر دور باشيد از گناهان بزرگ يعني اگر گناهان البيه

مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ

آنچ بازداشته مي شويد از آن بپوشانيم از شما

سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا

بديهاي شما جز گيرها و در آريم شمارا در جاي در آوردن

كَرِيمًا ۝ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ

گرامي و بزرگ و آن بهشت و آرزو نبريد آنچ افزوني نهاد

است

اللّٰه به بعضكم علي بعض

خداي تعالي بدان بعضي را از شما بر بعضي

للرّجال نصيب ممّا اكتسبوا

مر مردان راست بهرهٔ باداشت از انچ كردند كارها نيك

وللنّساء نصيب ممّا اكتسبن

و مر زنان راست بهرهٔ باداشت از انچ كردند نيكيها و بديها

واسالوا اللّٰه من فضله

و بخواهيد از خداي تعالي از فضل او و اميدوار باشيد

انّ اللّٰه كان بكلّ شيء

كه خداي تعالي هست بهمه چيزها

عليما ولكلّ جعلنا موالي

دانا و مر هر يك از شما را كرده ايم ما خويشان و وارثان

ممّا ترك الوالدان والاقربون

از انچ بگذارند مادر و پدر و خويشاوندان نصيب برند

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ

وكسانيك بلندند سوكندان لي عقد الموالات

فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ

بس بدهيد ايشانرا بهرهٔ ايشان كه خداي تعالي

كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

هست بر هر جيزي كواه

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى

مردان كماشتكانند بر

النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ

آدب كردن زنان بدانج افزوني نهاد خداي تعالي بعضي را از ايشان

عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ

بر بعضي وبدانج مردان نفقة كردند از

أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ

مالها خوذ بر زنان جون كابين ونفقة كنند بس زنان نيكوكان

قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ

فرمان بردار باشند نگاه دارنده باشند درغیبت شوهران

شوهرانرا خودرا

بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَاللَّاتِي

بدانچ نگاه داشته است خداي تعالي وزناني كه

ايشانرا

تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ

شما بترسيد از بدي فرماني ايشان بس پند دهيد

وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

وبگذاريد ايشانرا درجاي خوابگاهي بستر جدا كنيد

وَاضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ

واگر بدان نيز پند نگيرند نگاه برنشيند? بزنيد ايشانرا بس اگر فرمان برداري كنند شمارا

وچنانكه جراحت نشوند

فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ

بس مجوييد برايشان راه بغي بهانه مجوييد برايشان كه مرايشانرا دوست نمي داريد

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا

كه خداي تعالي هست برتر وبزرگ

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا

واكر ترسيد خلاف ميان زن وشوهر

فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ

بس بفرستيد حكمي كاردان از خويشان مرد

وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ

وحكمي از خويشان زن اكر

يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ

خواهند هردو حاكم راست اوردن زن سازواري بيدا ارد

خداي تعالي

بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

ميان ايشان بدرستي خداي تعالي هست همشه دانا

خَبِيرًا ۝ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا

اكاه بر همه چيزها وبپرستيد خداي تعالي را وا

تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ

نيازنكنيد باو چيزي را وبجاي مادر وپدر

يعني درحق ايشان

إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ

نیکویی کنید وبجای خویشان

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي

وبی مادر وپدر ودرویشان وهمایه

الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ

خویشاوند وهمایه بیگانه

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ

وهمراه وهم نشین وراه

السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

گردیی ودرم خریده والنچ مالک شده است دستهای شما

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ

بدرستی که خدای تعالی دوست ندارد انکس راکه باشد

مُخْتَالًا فَخُورًا الَّذِينَ يَبْخَلُونَ

بالبروکردن کشی نازنده بکارهای خود کسانیک بخیلی کننده

وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ

وبفرمايند مردمانرا ببخيلي

وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

وبپوشند آنچ بدادست ايشانرا خداي تعالي

مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ

از فضل خود وساخته ايم ما براي ناگرويدگان

عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ

عذابي خوار كننده وانكسانك نفقه ميكنند

أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ

خواستهاي خود را براي نمايش مردمان ونه گروند.

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ

بخداي تعالي ونه بروز.

وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ

وهر كرا باشد ديو

لَهُ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا وَمَاذَا

اورا هم نشين بس بد هم نشين است او وچه بودي

عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

بر ايشان اكر بكرويندى بخداي تعالي وبروز

الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ

بازپسين ونفقه كردندي ازانچ روزي داده است ايشانرا

اللّٰهُ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا

خداي تعالي وهست هميشه خداي تعالي بكارايشان دانا

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ

بدرستي خداي تعالي هركز ستم نكند هم سنك

ذَرَّةٍ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً

مورچه خود واكر عدار ذره نيكويي باشد

يُضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ

دوچند كرداند خداي انرا و بدهد از

لدنه

لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ فَكَيْفَ

نزديكر خود مزدي بزرگ بس چگونه باشد

إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ

چون حاضر آريم ما از هر گروهي وامتي

بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى

گواهي و حاضر كنيم ترا اي محمد بر

هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ

اين امتان تو گواه ان روز دوست دارند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ

كسانيكه كافر شدند و بي فرماني كردند پيغامبر را

لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ

اگر راست كرده شود بايشان زمين يعني خاك شوند و نهان نتوانند دا

اللَّهَ حَدِيثًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

از خداي تعالي هيچ سخني كه براح اي آنانكه

از ايشان كواهي دهد

آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ

بگرویده اند نزدیک مشوید بنماز

وَاَنْتُمْ سُكَارٰى حَتّٰى

و شما باشید مستان تا آنگاه که

تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا

بدانید شما آنچ می گویید و نزدیک مشوید چو جنب باشید

اِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوا

مگر باشید راه گذربان تا آنگاه که غسل کنید

وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰى اَوْ عَلٰى

و اگر باشید شما بیماران یا بر

سَفَرٍ اَوْ جَاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

سفر یا بیاید یکی از شما از نراعین جای بود

اَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً

یا بسودید زنان را پس نیابید آبرا

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا

بس آهنگ كنيد ای تیم كنید خاک پاک بس بمالید دستها را

بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

برویهای خود وآن دستهای خود بدرستی خدای تعالی هست همیشه

عَفُوًّا غَفُورًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

درگذارنده وآمرزنده اندیده ای خبر نداری از حال کسانیک

أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ

داده شده اند بهرهٔ از کتاب توریت وانجیل

يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ

برمیگزینند گمراهی را بر راه راست ومیخواهند

أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ وَاللَّهُ

که گم کنید راه راست را وخدای تعالی

أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا

داناترست بدشمنان شما وبسنده است خدای تعالی دوست شما را

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا مِنَ الَّذِينَ

بسنده است خدای تعالی شمارا یاری کر ازان کسانیک

هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ

جهود شدند میکردانند سخنان را ازجایگاه

مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا

خودای صفت محمد علیه السلام ومی کویند یعنی جهودان شنیدیم قول محمد را

وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ

ونافرمان شدیم فرمان اورا بشنود نشنوانیده می گفتند هرگز

وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا

مشنو یا و می گفتند کلمه راعنا در روی پیغامبر که این کلمه دشنام بود پیچیدن زبانهای ایشان وعیب کردن

فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا

در دین اسلام واکر ایشان کفتندی

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا

شنیدیم ما وفرمان برداری کردیم وبشنو وبنکر سوی ما

لكان خيرا لهم وأقوم ولكن

هر اینه بودی بهتر مر ایشانرا وراست دارنده تر ولیک

لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون

لعنت کرد ایشانرا خدای تعالی بسبب ناگرویدن ایشان پس نمی گروند واد بار کفونی کد ارزد

إلا قليلا يا أيها الذين أوتوا

مگر اندکی از ایشان همچون عبد الله بن سلام ای کسانیک داده شده اید

الكتاب آمنوا بما نزلنا

کتاب ... بگروید بدانچ فرود فرستاده ایم از قرآن

مصدقا لما معكم من قبل أن

راست گوی دارنده مر آن را که با شماست بیش از آنک صورت قومی را از شما بگردانیم از توریت و انجیل

نطمس وجوها فنردها على

و بینی و دهن از روی ها ببریم پس بگردانیم آنرا سوی پشت ای روی را

أدبارها أو نلعنهم كما لعنا

سوی پشت او کنیم چنا ... یا لعنت ک ... لعنت کردیم

أَصْحَابَ السَّبْتِ ط وَكَانَ

یاران شنبه کسانی بودند که شنبه را ایشان را وهست

أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝ إِنَّ اللَّهَ

فرمان خدای تعالی کرده شده ای محکم که هیچ گشت آن را نبود بدرستی که خدای تعالی

لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

نیامرزد که انباز آورده شود بدو

وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ

بیامرزد آنچ جز آن شرک است

لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ

مر آنکس را که خواهد وهرکه انباز آرد

بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا

بخدای تعالی پس بدرستی دروغی از خود در بافت بزه کاری

عَظِيمًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ

بزرگ نداری از حال کسانی که پاکیزه می کردانند

أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ

نفسهاء خود را بلكه خداي تعالي پاك كرداند از گناه هر كرا خواهد

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا انْظُرْ

وستم كرده نشوند وكم كرده نشوند مقدار پوستي تنك كه در جوي كل خته خرما باشد بنگر اي محمد كه

كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى

چگونه از خود دروغ مي گويند بر

اللّٰهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا

خداي تعالي دروغ مي گويند كه او گفته است وبسنده است بدان دروغ بزه كاري

مُبِينًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

پيدا كاري آگه نگه نكني سوي كسانيكه

ع

أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ

داده شدند بهره از كتاب توريت

يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ

ميكروند ... يواه

وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

ومي گويند مرآن كسانرا كه كافر شدند از قريشيان

هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ

ايشان يعني اين طايفه برراه راست ترند از كساني كه

آمَنُوا سَبِيلًا ۞ أُولَئِكَ الَّذِينَ

بگرويدند بمحمد و بدين او ايشانند آن كسانكه

لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ

لعنت كرد ايشانرا خداي تعالي وهر كرا لعنت كرد

اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

خداي تعالي پس هرگز نيابي اي محمد اورا ياوري گري

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ

يا هست ايشانرا بهرهٔ از داد ستد ملك

فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ

پس اگر بودي ايشانرا ندادندي مردمانرا هيچ از جاهكي كه بر پشت هستهٔ خرما باشد

نَقِيرًا ۝ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ

يا حسد مي كنند با مردمان

عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

بر آنچه داده است ايشانرا خداي تعالي از فضل خود

فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ

بدرستي كه ما داديم فرزندان وهم دينان ابراهيم را كتاب

وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا

و پيغامبري و ما داديم ايشانرا پادشاهي

عَظِيمًا ۝ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ

بزرگ چون ملك داود و سليمان پس از ايشانرا كسي بود كه بگرويد

بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ

بدان يعني بمحمد و از ايشان كسي بود كه باز داشت خودرا و ديگران را از و از محمد

وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ

و بس است آتش دوزخ افروخته بدرستي آنكسانرا كه گرويدند را

كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ

کافر شدند بنشانیهای ما زود که ما درآریم ایشان را

نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ

در آتش دوزخ هر بار که سوخته شود پوستهای ایشان

بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا

بدل کنیم و نو کنیم ایشان را پوستهای دیگر جز از پوستهای سوخته تا بچشند هر با-

الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا

سختی عذاب بدرستی که خدای تعالی هست همیشه غلبه کننده

حَكِيمًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

استوار کار وآنکسانی که ایمان آوردند وبکردند

الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

کارها نیک زود باشد که درآریم ایشان را در باغها که

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

می رود از زیر درختها آن باغها جویهای گوناگون

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا

همیشه باشند درآن جای همیشه که پایان ندارد مر ایشانرا باشد درآن

أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ

جفت پاکیزه از حیض و نفاس و از شیئهای دیگر و در آریم ایشانرا در سایه در بهشت

ظِلًّا ظَلِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

که آن سایه منقطع نگردد بدرستی که خدای تعالی می فرماید شمارا

أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى

که بگذارید یعنی بدهید امانتها را سوی

أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ

خداوندان آن و چون حکم کنید میان

النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

مردمان باید که حکم کنید براستی و عدل

إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ

بدرستی که خدای تعالی نیک چیزی است که پند می دهد شمارا بدان

إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

بدرستي خداي تعالي هست هميشه شنوا بينا

يَا أَيُّهَا ٱلَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا

اي كسانيك بگرويده ايد فرمان بردار باشيد

ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا ٱلرَّسُولَ

خدا يرا و فرمان بردار باشيد پيغامبر را عليه السلام

وَأُولِي ٱلْأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن

و خداوندان فرمان دهي علما و اميران از شما پس اگر با يكديگر خصومت

تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ

كنيد در چيزي پس باز گردانيد آنرا بدليل بر موجب شرع فرمان

إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن

بسوي خداي و بسوي پيغامبر اگر هستيد شما

كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ

گرويده بخداي و روز

15

ع

الآخِرِ ط ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

قيامت آن طاعت داشتن بهترست ونيكوتر

تَأْوِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

بسنديده تر كار آنگاه نگني سوي آنكسانك

يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا

بندارند كه ايشان گرويده اند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ

بدانچ فرو فرستاده شده است سوي تو اي محمد وانچ فرود فرستاده شده است

مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ

از پيش تو ميخواهند كه

يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ

داوري برند سوي ديو

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ط

وبدرستي كه فرموده شد ايشانرا كه نگروند بدانها

وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ

ومیخواهد شیطان که گمراه کند ایشانرا

ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

گمراهی دور از حق وچون گویند مر ایشانرا

تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

بیایید سوی آنچ فرو فرستاد خدای

وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ

وسوی پیغامبر علیه السلام ببینی ای محمد

الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ

این جماعت منافقان را که بر گردانید و روی گردانند از تو

صُدُودًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ

روی بر گردانیدنی پس چگونه خواهند بود چون برسد بر ایشان

مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

نامه‌ای بدانچ پیش فرستاده است دستها ایشان کارها بد

ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

پس بیایند نزدیک تو سوگند خورند بخدای تعالی

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

ما نخواستیم که مگر نیکوکاری وموافقت

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ

ایشانند کسانیک میداند خدای تعالی

مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ

آنچه در دلهای ایشان است پس روی بگردان

عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ

از ایشان وپند ده ایشانرا بدان وبگوی ایشانرا

فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

در دلهای ایشانرا سخنی تمام ترساننده

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ

ونه فرستادیم ما هیچ پیغامبری

إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

مگر براي آن تا طاعت دارند او را بفرمان خداي و اگر ايشان

إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ

چون ستم كردند بر نفسهاء خود بنزديك تو آمدندي

فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ

پس آمرزش خواستندي از خداي تعالي و آمرزش خواستي براي ايشان

الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا

پيغامبر هر اينه يافتندي خداي تعالي توبه پذيرنده

رَحِيمًا فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

بخشاينده نه پس چنانك كافران مي گويند در حق تو اي محمد بخداوند تو نه گرويدند سزاي آن كرد

حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

تا آنگاه كه ترا حكم كنند در آنچ ميان ايشانست اختلاف و خصومتي افتاده است

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا

پس نيابند در نفسهاي خود دشواري و تنگي

مما

مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

از انچ حکم کرده باشی وکارها همه بسپارند سپردنی نیکو بخدای ورسول

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ

واگر ما بنوشتیمی برایشان که

اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا

بکشید نفسهای خود را یا بیرون روید

مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ

از خانهاء خود جز ان نکردندی انرا مگر اندکی

مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ

از ایشان واگر ایشان بکردندی انچ پند داده می شوند

بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ

بدان هر اینه بودی بهتر مرایشانرا وسخت استوارتر راه

تَثْبِيتًا ۝ وَإِذًا لَآتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا

بیودندی واگر این کارها هر اینه بدادمی از نزدیک خود
بکردندی
ایشانرا

أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَلَهَدَيْنَاهُمْ

مزدي بزرگ وهراينه راه نمودي ايشانرا

صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝ وَمَنْ يُّطِعِ

راه راست وهرکه طاعت دارد

اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰٓئِكَ

خداي تعالی وپيغامبر عليه السلام را پس ايشان باشند

مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

با کسانيکه نيکوبي کرد خداي تعالی بر ايشان

مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ

از پيغامبران وراستگويان

وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ

وشهدا ونيکوکاران ونيکو

أُولَٰٓئِكَ رَفِيقًا ۝ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ

ايشانند رفيقان آن نيکويها افزوني است

من

مِنَ اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيمًا ۝ ع

از خداي تعالي وبسنده بست خداي تعالي داناست باحوال ايشان

يٰاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا خُذُوا

اي كسانيكه كرويده ايد بكيريد

حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوا

سلاحهاي خود پس پراكنده دويد كروه كروه يا برويد

جَمِيعًا ۝ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ

جمله وهر اينه از شما كرده هستند يعني منافقان كه خود را از شما مي دانند هر اينه درنگ مي كنند در بيرون آمدن سوي جهاد وكاه وكران ديكر را نيز مي كنند برفتن جنك

فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ

پس اكر برسد بشما مصيبتي يعني تاكاي

قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ

كويند هر اينه نيكويي كرد خداي تعالي برمن كه نبوده ام

مَعَهُمْ شَهِيدًا ۝ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ

با ايشان در جنك حاضر واكر برسد

فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ

افزوني يعني ظفري از خداي تعالي هراينه كويدان كروه از
ردولتي وغنيمتي منافقان

كَاَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ

چنانستي كه نه بودست ميان شما وميان او

مَوَدَّةٌ يّٰا لَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ

دوستي اي كاشكي من بودمي باايشان

فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا فَلْيُقَاتِلْ

پس تا من يابم يافتني بزرگ پس كو كارزار كنند مومنان
بخت شدي

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ

در راه خداي تعالي باكساني كه

يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

بكزيدند زندگاني اين جهان را

بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُّقَاتِلْ

برنعمت آن جهان وهركه كارزار كند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ

در راه خداي تعالي بس كشته شود يا غالب آيد بر خصم

فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

بس زود باشد كه بدهيم اورا مزدي بزرگ يعني بهشت

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي

وچيست شمارا كه كارزار نمي كنيد در

سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

راه خداي تعالي وفرياد رسيدن درماندگان را
يعني چرا حرب نمي كنيد درر

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ

از مردان وزنان وفرزندان خرد

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا

كسانيكه دعا ميكنند ومي گويند اي خداوندا بيرون آر مارا

مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ

از اين ديه يعني شهر مكه كه ساكنان آن

أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا

ستمکاران .. وبگردان برای ما از نزدیک خود یاری دهی

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي

آنکسانی که بگرویده اند کارزار کنند در

سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ

راه خدای تعالی وکسانی که کافر شدند کارزار کنند

فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا

در راه دیوان و دیو مردمان پس کارزار کنید

أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

ای مومنان با دوستان دیوان بدرستی که ساز لشکر و مکر دیو

كَانَ ضَعِيفًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

باشد سست آنگاه نبینی سوی کسانی که

قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا

گفتند ایشانرا بکشید دستهای خود را و برپای دارید

الصلوة وآتوا الزكوة فلما

نماز را و بدهید زکوة مالرا پس چون

كتب عليهم القتال اذا

نبشته شد برایشان کارزار ناگاه

فريق منهم يخشون الناس

گروهی از ایشان می ترسیدند از کافران مکه

كخشية الله او اشد خشية

چون ترسیدن از خدای تعالی یا سخت تر از آن ترسیدن

وقالوا ربنا لم كتبت علينا

و گفتند ای خداوند ما چرا نبشتی بر ما

القتال لولا اخرتنا الى

کارزار کردن چرا نگذاشتی تا

اجل قريب قل متاع الدنيا

اجلی که نزدیک است بگو ای محمد برخورداری این جهان

قليلٌ والآخرة خيرٌ لمن اتّقى

اندکست وآن جهان بهترست مرآنکس را که بترسد

ولا تظلمون فتيلا أينما تكونوا

وستم نکرده نشوید مقدار پوست خسته خرما هرکجاکه باشید

يدرككم الموت ولو كنتم

دریابد شمارا مرگ واگرچه باشید شما

في بروجٍ مشيّدةٍ وإن تصبهم

در کوشکهای بلند برافراست واگر برسد بریشان

حسنةٌ يقولوا هذه من عند

نیکویی کویند این از نزدیک

الله وإن تصبهم سيئةٌ يقولوا

خدای تعالی است واگر برسد بریشان بدی کویند

هذه من عندك قل كلٌّ من عند

این از نزدیک تو است بکو ای محمد همه از نزدیک

الله

الله فمال هؤلاء القوم

خداي تعالى است پس چيست مر اين گروه را

لا يكادون يفقهون

كه نمي خواهند كه دريابند

حديثا ما اصابك من حسنة

سخني را آنچه برسد بتو اي محمد از نيكويي

سيئة فمن نفسك وارسلناك

بدي پس از گناه نفس توست و بفرستاديم ما ترا

للناس رسولا وكفى بالله شهيدا

براي مردمان پيغامبري و بسنده است خداي تعالي گواه

من يطع الرسول فقد اطاع

هر كه پيغامبر را پس بدرستي فرمان ترمات بردا ليد

الله ومن تولى فما ارسلناك

خداي تعالي را و هر كه روي بگرداند از پس نفرستاديم ترا

ما اصابك من حسنة فمن الله

پس از خداست عز وجل ... از

عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَيَقُولُونَ

بر ايشان نگاه بان ويزبان ميگويند

طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ

فرمان برداريم پس چون بيرون روند از نزديك تو

بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ

شب گذارند گروهي از ايشان در جز

الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ

آنك تو گفته باشي ايشانرا وخداي تعالى ميداند ونبشتن

مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

آنچ شب ميگذارند پس روي بگردان از ايشان

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ

وتوكل كن بر خداي تعالى وبسنده است خداي تعالى

وَكِيلًا أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ

كارساز ونگاه ابس آنديشه نمكنند در معني قرآن

وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

وگر بودي از نزديك كسي ديگر جز خداي تعالي

لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

هر اينه بيافتندي درو اختلافي بسيار

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ

وچون بيايد بريشان زمان سري از پيغامبر عليه السلام

أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ

ويا از دشمن بيمي باشد اشكار كنند آنرا واگر باز گردانندي اورا

إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ

سوي پيغامبر وسوي خداوندان زمان وعلما چون ابوبكر وعمر وعثمن وعلي

مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ

از ايشان هر اينه بدانند انكسانيك بجويند دانش انرا

مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

از ايشان واگر نبودي فضل خداي تعالي برشما

وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ

وبخشايش او هر اينه پس روي ميكرديد شما ديو را

إِلَّا قَلِيلًا ۝ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

مكر اندكي از شما پس كارزار كن در راه خداي تعالى

لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ

بر كار داشته نمي شود مكر نفس تو و برانكيز بر كارزار

الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ

كرويدكان را واجب كردست خداي تعالى كه باز دارد از شما

بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ

دست آوير يعني عذاب كسانيك كافر شده اند وخداي تعالى

أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ۝ مَنْ

از همه قوي تر وسخت تر عقوبت است هر كه

يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ

خواهش كند خواهشي نيكو باشد مر او را

نصيب

23

نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَن يَشْفَعْ شَفَاعَةً

نصیبی ازات وهرکه خواهش کند و خواهشی

سَيِّئَةً يَكُن لَّهُ كِفْلٌ مِّنْهَا

بد باشد مرا ورا بهره ازات

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا

وهست همیشه خدای تعالی بر همه چیزها توانا

وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا

وچون گویند شمارا تحیتی وسلام انجای شما نیکی کنید بس باز راست کنید

بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ

اثر نیکوتر ازات یا همچنان مانند ان رد کنید اثر بدرستی که

اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

خدای تعالی هست بر همه چیزها

حَسِيبًا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

بسنده کار خدای نیست خدای دیگر مگر او

نصف

لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

هر اینه فراهم آرد شمارا در روز قیامتی

لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ

که در وکیست راست گوی تر

مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا فَمَا لَكُمْ فِي

از خدای تعالی بسخن بس چیست شمارا ای مومنان در

الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ

منافقات دو گروه شده اید وگروهی گویند که وخدای تعالی
گروهی می گویند که مومنان اند منافقات اند

أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ

نگونسار کرد ایشانرا بدانچه کفر بیدا کرده اند آو میخواهید

أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ

که شما راه راست نمایید کسی را که گمراه کرد اورا خدای تعالی

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ

وهر کیرا گمراه کند خدای تعالی پس هرگز نیابی مر او را

ع

سبيلا ۝ ودوا لو تكفرون

دست كاري دوست دارند اين منافقان وكافران كه اگر شما كافر شويد

كما كفروا فتكونون سواء

چنانكه ايشان كافر شدند پس شما نيز بشويد با ايشان يكسان برابر

فلا تتخذوا منهم أولياء حتى

پس مگيريد از ايشان دوستان تا آنگاه كه

يهاجروا في سبيل الله فان

از خان ومان بيرون بروند در راه خداي تعالي پس اگر دوري

تولوا فخذوهم واقتلوهم

بكنند و بگيريد ايشان را و بكشيد ايشان را

حيث وجدتموهم ولا تتخذوا

هر كجا كه بيابيد ايشان را و مگيريد اي مومنان

منهم وليا ولا نصيرا ۝ الا الذين

هيچ كسي را از ايشان دوستي و نه ياري گري مگر آنكسانيكه

يَصِلُونَ اِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ

بپیوندند با قومی که میان شما

وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ اَوْ جَآءُوكُمْ

و میان ایشان پیمانی است یا بیایند نزدیک شما با امان

حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ

در حالی که تنگ شده است دلهای ایشان تنوانند که کارزار یعنی گرفته

يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ط

زارکنند با شما یا کارزار کنند با خویشان خود

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ

و اگر خواستی خدای تعالی هر اینه بگماشتی ایشان را بر شما

فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ

تا کارزار کردندی با شما پس اگر از شما گوشه گیرند

فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ

و کارزار نکنند با شما و بیفکنند سوی شما

السلم فما جعل الله لكم عليهم

صلح را پس نکردند خدای تعالی شما را برایشان

سبيلا ستجدون آخرين

دست اویزی زود باشد که بیابید گروه دیگر از منافقات

يريدون ان يأمنوكم

که میخواهند تا از شما ایمن شوند

ويأمنوا قومهم كلما ردوا

و از نزدیکان خود نیز ایمن شوند هر بار که باز برده شوند

الى الفتنة اركسوا فيها فان

سوی کفر نگوسار افتند درآن پس اگر

لم يعتزلوكم ويلقوا اليكم

ایشان از شما بگوشه نروند و نیفکنند سوی شما

السلم ويكفوا ايديهم فخذوهم

آشتی و باز ندارند دستها خود را از شما پس بگیرید ایشان را

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ

وبکشید ایشانرا هرجاکه دریابید ایشانرا

وَأُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ

وشمایید که ما کردانیدیم برایشان

سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ

حجتی پیدا واشکارا و روا نباشد هیچ مومنی را

أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً

که بکشد مومنی را مکرکه نداند اسلام او یا بغیر قصد

وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً

وهرکه بکشد کرویده را خطای

فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ

پس تروی واجب اید ازاد بردهٔ مومن وخون بهای

مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ

تمام تسلیم کرده سوی کسان او یعنی وارثان او مکر که

ع

يَصَّدَّقُوا ط فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ ن

صدقه كنند يعني عفو كنند پس اگر كشته باشد از ميان گروهى كافران

عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ

كه دشمنان شما اند و آن كشته گرويده باشد وا بد اسلام پس كفارتش واجب آيد آزاد كردن

رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ج وَإِنْ كَانَ

برده گرويدك اي ديته واجب نبايد مانند باشد واگر باشد كشته

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

از گروهى كه ميان شما و ميان ايشان

مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى

پيماني باشد پس خون بها تسليم كرده سوى

أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ج

ورثه او واجب آيد و آزاد كردن برده گرويده

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

پس هر كه نتواند كه برده از ان كند پس بروى لست روزه دو ماه

... اد شتن

مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ

پیوسته بروی واجب اید چون چنین خدای توبه او را قبول کند تعالی باز ماند از خدای

وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

وهست همیشه خدای تعالی دانای استوار کار

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا

وهر که بکشد گرویده را وکشتن اورا حلال داند

فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا

پس پاداست او اتش دوزخ است همیشه بماند درات

وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ

وخشم خدای تعالی واجب باشد برو واورا لعنت کرد

وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

وبساخت برای او عذابی بزرگ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ

ای کسانیکه بگرویده اند چون بیرون بسفر

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا

در راه خداي تعالي پس اهستگي كنيد ونه كوييد

لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ

مر انكس را كه بينداخت سوي شما اشتي را

لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ

اين دو شان اسامه بن زيد امده است كه مردي را بديد كلمه شهادت بگفت نداشت منافق است پنداشت

ميجوييد مال ناپاك كه زود فرو

الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ

زندگاني دنياست پس ميدانيد كه نزديك خداي تعالي توابهاي

كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ

بسيارست شمارا همچون ايشان بوديد شما پيش ازين

قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

نادان وكافران پس منت نهاد خداي تعالي بر شما

فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

پس اهستگي كنيد كه خداي تعالي هميشه بدانچه ميكنيد

خَبِيرًا ۝ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ

آگاهست برابر نباشند نشستگان در خانها که بجنگ نروند

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي

از گرويدگان جز خداوندان رنج

الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي

و بيماري باكوشندگان در

سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

راه خداي تعالي بخواستهاي خود ونفسهاي خود

فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ

فضيلت نهاد خداي تعالي كارزار كنندگان را بمالهاء خود

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ

ونفسهاي خود بر نشستگان در خانه

دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى

بايگاهي و همه گرويدگان را وعده دادست خداي تعالي بيهشت با نعمت

28

وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى

وافزونی نهاد خدای تعالی کارزار کنندگان را بر

الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

نشستگان درخانه مزدی بزرگ

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً

پایگاههای بلند از خدای تعالی و آمرزشی

وَرَحْمَةً ط وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا

و بخشایشی و هست خدای تعالی پوشنده گناه

رَّحِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ

بخشاینده بدرستی کسانیکه بمیرانند ایشان را

الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

فریشتگان و ایشان ستم کار باشند بر نفسهای خود

قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ

فریشتگان گویند در چه کار بوده اید شمای گویند ما بوده ایم درماندگان در زمین [illegible]
بیچارگان

ع

فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ

در زمين فريشتگان گويند انبود شمارا

اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَا

زمين خداي تعالي فراخ تاهجرت

جِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ

كرديد شما درانجا پس ايشانند كه جايگاه ايشان

جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

دوزخ وبد بازگشته جاي است دوزخ

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ

مگر درماندگاني از

الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ

مردان وزنان وفرزندان خردكه

لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ

نتوانند كه حيلتي سازند ونتوانند كه راه

سبيلا

سَبِيلًا فَأُولَٰئِكَ عَسَى ٱللَّهُ أَنْ

بجاي بانند بس ايشانرا اميد هست كه از وعيد خداي تعالي خارج باشند

يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ ٱللَّهُ

دركذرد از ايشان تخلف هجرترا وهست هميشه خداي تعالي

عَفُوًّا غَفُورًا وَمَنْ يُهَاجِرْ

دركذرنده امرزنده وهركه از خانها بيرون ايد هجرت كند

فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يَجِدْ فِي ٱلْأَرْضِ

در راه خداي تعالي بيابد در زمين

مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ

جايهاي ارامكاه بسيار وفراخي رزق وهركه

يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا

بيرون ايد از خانه خود هجرت كننده

إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ

سوي طاعت خداي تعالي و پيغامبر او بس در يابد اورا

الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ عَلَى

مرگ پس بدرستی که واجب شود مزد او بر

اللّٰهِ ط وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا

خداي تعالي وهست خداي تعالي امرزنده

رَّحِيْمًا ۝ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي

بخشاینده وچون بیرون روید بسفر در

الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

زمین پس نیست بر شما بزه

اَنْ تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ

که کم کنید از نماز یعنی چهار رکعتی دو رکعتی گذارید

اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ الَّذِيْنَ

اگر بترسید شما که بکشند شمارا کسانیکه

كَفَرُوْا ط اِنَّ الْكَافِرِيْنَ

نگرویده اند بدرستی که ناگرویدگان

ع

كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا وَإِذَا

هستند شمارا دشمنان آشکارا وچون

كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ

براي ايشان پس بپاداشتي درميان ايشان باشي تو اي محمد

الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ

ازايشان گروهي پس گو بايستند نمازرا

مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوٓا أَسْلِحَتَهُمْ

سلاحهاي خودرا ديگران وگو بگيرند باتو اي محمد

فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ

پس از پشت پس گروه ديگر بايستند اين گروه سجده كنند پس چون

وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ

شما گروه وبيايند

أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا

مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ

باتو وگو بگيرند حذر ونگاه داشت خود

وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

وسلاحهاي خود دوست دارند كسانيك نكرويدها از

لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ

اكر غافل شويد از سلاحهاي خود

وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ

وازكالاهاي خود پس حمله آرند بر شما

مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

يكبار حمله آوردنى حمله آوردني ونيست بزه بر شما

إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ

اكر باشد شمارا رنجي از

مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا

باران يا باشيد شما بيماران كه بنهيد

أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ط

سلاحهاء خود وبگیرید حزم کار خود ونگاه دارید

إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ

که خداي تعالي ساخته است براي ناگرویدگان را

عَذَابًا مُهِينًا فَإِذَا قَضَيْتُمُ

عذابي خوارکننده پس چون بگزارید

الصَّلَوٰةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا

نماز را پس یادکنید خداي تعالي را ایستادگان

وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا

ونشستگان وبر پهلوهاي تکیه زده پس چون

اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ

آرام یافتید از بیم دشمنان پس براي دارید بجماعت نماز را

إِنَّ الصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

بدرستي که نماز هست بر گرویدگان

كِتَابًا مَّوْقُوتًا ۝ وَلَا تَهِنُوا فِي

نبشته فريضه كرده بيك كرده وقت كزارده وسستي مكنيد در

ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ط إِنْ تَكُونُوا

جستن كروه كافران چون ابوسفيان وقوم او

تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ط

اگر باشيد شما كه درد نهاده شويد پس كه ايشان نيز دردمند مي شوند چنانكه شما

وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ

وامید مي داريد از خداي تعالي انچ ايشان اميد ندارند

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وهست هميشه خداي تعالي دانا استواركار

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

بدرستي كه ما فرستاده ايم سوي تو اي محمد قرآنرا براستي

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ

تا حكم كني ميان مردمان بدانچ نموده است

اللّٰه وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ

خدای تعالی و مباش برای خیانت کنندگان

خَصِيمًا وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ اِنَّ

پیکار گر و یاری ده وامرزش خواه از خدای تعالی که

اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

خدای تعالی هست امرزنده بخشاینده

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ

یا محمد سخن مگوی و جدل مکن از برای کسانی که

يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ

خیانت کنند بر نفسهای خود بدرستی که خدای تعالی

لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا

دوست ندارد هرکه باشد بسیار خیانت کننده

أَثِيمًا يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ

بزه کار یعنی پوشیده می دارند از مردمان

وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ

و بوشیده ندارند از خدای تعالی واو

مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ

با ایشانست چون شب می کدارند درسخنانی که نبسندد خدای تعالی

مِنَ الْقَوْلِ ط وَكَانَ اللَّهُ

از کفتار وهست خدای تعالی

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝ هَا أَنتُمْ

برانچ میکنند دانا بهمه رویها هان ای کسان همه

هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ

شما اید آن کروه که خصومت کنید از برای طعمه واهل او در زندکانی

الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ

دنیا بس کیست که خصومت کند با اسم جل خدای تعالی از برای ایشان

يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَم مَّن يَكُونُ

روز قیامت یا کیست آن که باشد

علیهم

33

عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَمَن يَعْمَلْ

برايشان كارزات وكيل در وهركه بكند

سُوٓءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُۥ ثُمَّ

بدي يا ستم كند برنفس خود بس

يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا

امرزش خواهد ازخداي تعالي بيابد خداي تعالي را امرزكار

رَّحِيمًا ۝ وَمَن يَكْسِبْ

بخشايندہ وهر بكند

إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُۥ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ

بزه كاري بس هرآينه بكند انرا بر نفس خود

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وهست هميشه خداي تعالي دانا استواركار

وَمَن يَكْسِبْ خَطِيٓـَٔةً أَوْ إِثْمًا

وهركه بكند كناهي وسوكند خود بدروغ يا بزه كاري

ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِئًا فَقَدِ احْتَمَلَ

بس بيفكند ازد انرا بدين كناهي بس هراينه بدرستي برداشت

بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِينًا ۝ وَلَوْلَا

وبال دروغي وبزه اشكار واكر نيستي يعني نبودي

فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ

نيكويي خداي تعالي برتواي محمد وبخشايش او

لَهَمَّتْ طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يُضِلُّوكَ ط

هراينه قصد كرده بودند كروهي كه كمراه كنند ترا

وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ

وكمراه نكنند ايشان مكر نفسهاي خودرا

وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ ط وَاَنْزَلَ

وزيان نتوانند رسانيد ترا از هيچ چيزي وبفرستاد

اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

خداي تعالي برتو قرانرا

وا

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ

واحكام شرع وبياموخته ست ترا انچ توآنرا

تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ

نمي دانستي وهست نيكويي فضل خداي تعالي

عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝ لَا خَيْرَ فِي

برتو بزرگ وبسيار نيست نيكويي در

كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ اِلَّا مَنْ

بسياري از رازگفتن ايشان مگر انک

اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوفٍ

بفرمايد بصدقه دادن يا بسخني وكاري پسنديده

اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ

يا راست كردن ميان مردمان

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَاءَ

وهركه بكند اين كارها براي جستن

مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ

خشنودي خداي تعالي . پس زود باشد

نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا وَمَنْ

كه بدهيم اورا مزدي بزرك وهركه

يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ

خلاف كند پيغامبررا عليه السّلام از پس

مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ

انك پيدا شد ازبراي او راه راست وپس روي كند جز

غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ

جز راه كرويدكان درده كرانيم اورا

مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ

بدانچ اختيار كرده باشد ودرارم اورا دردوزخ وبد

مَصِيرًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ

بازكشت است بدرستي كه خداي تعالي نيامرزد

35

يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ

آن شرک باشد جز بیامرزد بدو اورا شود

لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ

بس بدرستی بخدای تعالی انباز آرد و هرکه خواهد مرآنکس را که

ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا إِنْ يَدْعُونَ

این اهل مکه معبودی نمی برستند دور از حق گمراه شدنی گمراه شد

مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ

و نمی خوانند وعزی لات ای مادکان را مگر خدای تعالی از جز

إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا لَعَنَهُ اللَّهُ

ای ابلیس لعنت کرد حق برداری از فرمان اهله بیرون دیو گمراه

وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ

بندگان تو از هر اینه بگیرم وگفت ابلیس

نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَلَأُضِلَّنَّهُمْ

و هر اینه گمراه کنم ایشان را برای گمراهی بریکه بهره

وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ

واميدوار كنم ايشانرا بدنكاي وهر اينه بفرمايم ايشانرا تا بسكافند

آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ

كوشهاء چهارپايان را وبفرمايم ايشانرا

فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۚ وَمَنْ

تا بكردانند افريده خداي تعالي وهركه

يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ

بكيرد ديورا دوست از جز

اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ۝ يَعِدُهُمْ

خداي تعالي بس بدرستي زيان كرد زيان كردني پيدا ابليس وعده دهد ايشانرا

وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ

واميدوار كند ايشانرا ونيست وعده دادن ديو ايشانرا

إِلَّا غُرُورًا ۝ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ

مكر فريبي ايشان باشد كه جاي ت

جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا

آتش دوزخ است ونيابند ازان

مَحِيصًا وَالَّذِينَ آمَنُوا

دهاييـي وانكسانكه بكرويده اند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

وبكردند كارهاء نيك زود باشد كه دراريم ايشانرا

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

دربا غهاي كه مي رود از زير درختان ان باغها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

جويهاء كوناكون جاودان باشند دران جاي هميشه

وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ

وعده دادست خداي تعالي براستي لا خلاف نشود وكيست راست كوي تر

مِنَ اللَّهِ قِيلًا لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ

از خداي تعالي كفتاري نيست اين كار بآرزوي شما مسلمانان

وَلَآ أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ

ونه بآرزوهاء جهودات وترسايان هركه

يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهِۦ وَلَا يَجِدْ لَهُۥ

بكند بدي باداش داده شود بدان بدي ونيابد او براي خويش

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

از جز خداي تعالي دوستي ونه ياري دهي

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ

وهركه بكند از كارهاي نيك

مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

از مرد يا زن واو گرويده باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

پس ايشانند كه درايند در بهشت

وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا وَمَنْ

وستم كرده نشوند مقدار جاي كه خسته خرما وكيست كه

حسن

أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ

نیکوترست دین او ازان کس که اسلام اورده است وگردن نهاده است

لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ

او خالص برای خدایرا عبادت واو نیکوکار باشد وپس روی کرد دین

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ط وَاتَّخَذَ اللَّهُ

ابراهیم خلیل را روی گردانیده از باطل یعنی ازدین نهاده وبگرفت خدای تعالی

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي

ابراهیم را دوست ومر خدایراست انچه در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط

آسمان وانچ در زمین است

وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ۝

وهست همیشه بود خدای تعالی بهمه چیزها دانا بهمه

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ط قُلِ اللَّهُ

وفتوی میخواهند ازتو ای محمد در کار زنان بگوکه خدای تعالی

يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ لا وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ

فتوي مي دهد شمارا در كار ايشان و آنچه خوانده مي شود بر شما

فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى

در قرات در كار زنات

النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ

يتيم زنان كه نمي دهيد ايشان را

مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ

آنچه نبشته شده است و پيدا آورده نصيبي براي ايشان و رغبت مي كنيد از آن

أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

كه بزني خواهيد ايشان را و فتوي مي دهد خداي تعالى بيان [illegible] حكم در شان بيچار[illegible] و در [illegible]

مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا

از طفلان خرد كه نصيب ايشان بدهيد و آنكه ايشان را [illegible] و جيست آيت ميراث يوصيكم الله [illegible] يعني جواب

لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ ط وَمَا تَفْعَلُوا

براي يتيم زنان در مال ايشان براستي بدات آيت كه گفت ولا تقربوا مال اليتيم إلا بالتي هي أحسن و آنچه [illegible]

مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ

از نيكيي بس بدرستي كه خداي تعالي هست

بِهِ عَلِيمًا وَإِنِ امْرَأَةٌ

بذات دانا واكر زني

خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا

بترسد وبداند از شوي خود سركشيي وترك مجامعت

أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

يا كردانيدن روي بس نيست بزه برايشان

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ

كه صلح در قسمت ونفقه كنند ميان ايشان يعني صلح كنند اي زن وشوي جبادت خود وصلح كردن

خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ

بهتر است هردو تن واشتني وافريده شده است تنها ادمي

الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا

بخيلي در نفسان هركس است واكر نيكويي كنند وبرهيزيد

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

پس بدرستی که خدای تعالی هست بدانکه میکنید

خَبِيرًا ۝ وَلَن تَسْتَطِيعُوا

آگاه و هرگز نتوانید

أَن تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ

که برابر دارید میان زنان

وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا

واگر دران کوشش کنید پس مگردید

كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ

همه گشتن سوی یکی تا که ترک آرید آن دیگر را چون آونخته میان هوا

وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ

واگر راست دارید میان زنان و بپرهیزید از جور پس بدانکه

اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

خدای تعالی هست امرزکار

وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ

واگر زن وشوی از یکدیگر جدا شوند بی نیاز کند خدای تعالی

كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ

هر یکی را از توانگری وهست خدای تعالی

وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي

توانگر استوار کار ومر خدای راست آنچ در

السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

آسمانها وآنچ در زمین است

وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا

وما فرمودیم ووصیت کرده ایم مرانکسانا نیک داده شدند

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ

کتاب از پیش شما وفرموده ایم شمارا

اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوا

که بترسید از خدای تعالی واگر کافر شوید

فان لله ما في السموات

بس بدانيد كه مر خدايراست انچ در اسمانها

وما في الارض ط وكان الله

وانچ در زمين است و بود و هست و باشد خداي تو

غنيا حميدا ۝ ولله ما في

توانكر و بي نياز ستوده و مر خدايراست انچ در

السموات وما في الارض ط

اسمانها وانچ در زمين است

وكفى بالله وكيلا ۝ ان

و بسنده است خداي تعالي كار ران و نكاه بان اكر

يشأ يذهبكم ايها الناس

خواهد خداي ببرد شمارا اي مردمان

و نيست كرداند

ويأت باخرين ط وكان الله

و بيارد ديكرانرا و هست خداي تعالى

غنيا

عـ

عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ

بر آن‌چیزها توانا هرکه بخواهد

ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ

غنیمت ومال این جهان پس نزدیک خدایست

ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ

ثواب غنیمت ومال دنیا وآن جهان وهست

اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا

خدای تعالی شنوای بینا ای

الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

آنکسانیکه گرویده اید بباشید ایستادگان

بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ

براستی گواهان برای رضا خدای تعالی واگرچه بر

أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ

تنهای خود گواهی دهید یا بر مادر بدر ویا خویشان خود

إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ

اگرچه آنکس که گواهي توانگر باشد يا درويش پس خداي تعالي
بروي دهيد

أَوْلَى بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى

سزاوارست ايشان پس پس روي مکنيد آرزوي نفس را

أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا

که عدل نکنيد براستي واگر از گواهي زبان بگردانيد يا روي بگردانيد

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

پس بدانيد که خداي تعالي هست بدانچ ميکنيد

خَبِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

آگاه ودانا اي آنکسانيک بگرويده ايد

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ

بگرويد بخداي تعالي وبپيغامبر او يعني محمد وبکتاب خداي

الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ

آن کتابي که فرود فرستاده بر پيغامبر خود يعني قرآن
است

41

وَالْكِتَابِ الَّذِيْ اَنْزَلَ

بر محمد وهم بكتابي آن كتابي كه فرود فرستاد

مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ

پس از قرآن وهر كه كافر شود بخداي تعالي

وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ

وفريشتگان او وبكتابهاي او وبيغامبران او

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا

وبروز قيامت پس بدرستي گمراه شد گمراه شدني

بَعِيْدًا اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ

دور از حق بدرستي كسانيكه بگرويدند پس كافر شدند

كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا

بيتوايت پس بگرويدند بانجيل پس بار كافر شدند بدلات

ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ

پس زيادت كردند كفر مخالفته بيغامبر با محمد

وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ

وناگرويدگان را در دوزخ

جَمِيعًا ۝ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ

بجميع يعني همه را كساني راكه چشم مي دارند
دارد در دوزخ

بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ

بكار شما پس اگر باشد شما را پيروزيي وگشايشي

مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ

از خداي تعالي گويند انه ما با شما بوده ايم

وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ

واگر باشد ناگرويدگانرا

نَصِيبٌ ۝ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ

بهره. گويند انه غالب بوده ايم ومستولي

عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ

بر شما وباز داشتيم شما را

المؤمنين

الْمُؤْمِنِينَ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ

گرویدگان پس خدای تعالی حکم کند میان شما

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ

روز قیامت و هرگز نگرداند خدای تعالی

لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

مر کافرانرا بر گرویدگان

سَبِيلًا اِنَّ الْمُنَافِقِينَ

یعنی نکند انک حجت بدرستیکه دو رویان جنان می باشند
کافران بر مومنان

يُخَادِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ

که لیدی کنند خدای تعالی را و او ایشانرا

خَادِعُهُمْ وَاِذَا قَامُوا اِلَى

جزای فریبش می رساند و چون برخیزند منافقان سوی

الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى

نماز برخیزند کاهلان ...

يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ

مي نمايند مردمانرا بنفاق و ياد نكنند

اللّٰهَ إِلَّا قَلِيلًا مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ

خداي تعالي را مگر اندك گردند كان اند ميان كفر

ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ

و ايمان نه با ايشان با مومنان اند و نه با ايشان

هَٰؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ

با كافران اند و هركه گمراه كند او را خداي تعالي

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا يَا أَيُّهَا

پس هرگز نيابي تو اي محمد براي او راه رستگاري اي

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

كسانيكه بگرويده ايد نگيريد

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

كافرانرا دوستان از [illegible]

الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ

که گرویدگان آیا می خواهید که

تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا

بکنید برای خدای تعالی برخود حجتی

مُبِينًا إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي

پیدا بدرستی که دوزویان در درکه

الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

دوزخ باشند که فروترین همه است از درکهای دیگر از آتش

وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا

و هرگز نیابی ای محمد برای ایشان یاری دهی مگر

الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا

کسانیکه توبه کنند و راست کنند آنچه تباه کرده اند و چنگ در زنند

بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ

بخدای تعالی و یکرویه پاکیزه دارند برای رضا خدای تعالی

فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ط وَسَوْفَ

پس ایشان باشند با گرویدگان وزود باشد که

يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا

بدهد خدای تعالی گرویدگان را مزدی

عَظِيمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ

بزرگ چه کند خدای تعالی بعذاب کردن شما

إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ط

اگر سپاس نیکویی بجای آرید و بگروید سزای کردار

وَكَانَ اللَّهُ

وهست خدای تعالی

شَاكِرًا

پاداش دهنده سپاس داران

عَلِيمًا ط ۝

وقف کرد این جزو کلام مجید و فرقان حمید بتوفیق

فعال لما یرید با بیست جزو دیگر ملک امیدوار

برحمت پروردگار اضعف عباد الله مبارک برخوردار

کرم الله نصر الله المخاطب من الحضرت العالیه منصور الملک

بن منصور الملک مقصود ممالک دیوان اعلی وزارت دام

عاطفة حضرت پادشاه و مبارک عبد الغنی کرم الله

نصره الله المخاطب منصور الملک مقصود ممالک طول الله عمره

وجعل له خلفاً صالحاً تا کافه اهل اسلام بخوانند

و افضل آن بدعای ایمان و سرخروی هر دو جهان یاد آرند

بوقف صحیح شرعی تا هیچ کسی بهیچ تاویلی لزناویداری

شرعی ملک خود نسازد و ندزد و رد نکند

و نه بخشد و نه فروشد و بدل نکند و هر که این شرایط

تجاوز کند خصم او صاحب کلام ملک العلام

باشد بحکم قوله تعالی فمن بدله بعد ما سمعه

فانما اثمه علی الذین یبدلونه ان الله

سمیع علیم اگر جزوی یا ورقی فوت شود

مولانا مسعود نور صندوقی حاکم قلعه رنتهنبور را

خبر کنند تا نویسانند تمام گرداند الرابع فی شهر

المبارک رمضان عمت برکاته سنه ثمان و تسعمائه

